

Sygn. akt XIV C 1397/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019 r. w Pile

sprawy z powództwa (...) Bank SA w W.

przeciwko I. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej I. B. na rzecz powoda (...) Banku SA w W. kwotę 56.864,49 (pięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset sześćdziesiąt cztery złote i 49/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, o których mowa w art. 481§ 2 k.c. od dnia 24 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w zakresie przekraczającym kwotę 56.864,49 (pięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset sześćdziesiąt cztery złote i 49/100) zł;
3. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania.

SSO Przemysław Okowicki

XIV C 1397/117

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 maja 2017 roku po jego ostatecznym sprecyzowaniu (k-71) powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. B. kwoty 56 864,49 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie o których mowa w art.481§ 2 kc. liczonymi od tej kwoty od dnia 24 stycznia 2018 r do dnia zapłaty w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 13.12.2018 roku do dnia zapłaty w pozostałym zaś zakresie powód cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia Powód wniósł ponadto o obciążenie pozwanej kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego

W uzasadnieniu strona powodowa podała iż w dniu 11.09.2014 roku zawarła z pozwaną oraz jej mężem Z. umowę kredytu nr (...). Pozwani nie wywiązali się z ciążącego na nim zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. W związku z nienależytym wykonywaniem zaciągniętego zobowiązania skutkującym naruszeniem warunków umowy zadłużenie powstałe na tle jej realizacji z dniem 18.01.2017 zadłużenie zostało postawione w stan pełnej wymagalności.

W związku z powstaniem zaległości pismem z dnia 20.01.2017 pozwana i jej mąż zostali wezwani do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego .

Wobec braku zapłaty żądanej kwoty, w dniu 10.05.2017r. stosownie do regulacji art. 95 Ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 1997 r. Nr 140 póź. 939 z późniejszymi zmianami) strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanej i jej męża .

Mając na uwadze powyższe powód swoje żądanie uznał za zasadne.

Pismem z dnia 8.01.2018r powód cofnął powództwo w stosunku do Z. B. bez zrzeczenia się roszczenia

Na rozprawie w dniu 2 marca 2018 roku pozwana przyznała iż zaciągnęła wraz z mężem u powoda kredyt i początkowo spłacała go regularnie to jednak z uwagi na chorobę męża w rezultacie której następnie zmarł jej sytuacja finansowa się pogorszyła i w spłacie kredytu nastąpiła zaległość. Podała nadto iż nie posiada środków finansowych aby spłacić zaciągnięte zobowiązanie gdyż w chwili obecnej jest sama i spłaca jeszcze trzy inne kredyty zaciągnięte w innych bankach

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód w dniu 29.sierpnia 2016 roku zawarły z pozwaną i jej mężem umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na łączną kwotę 92 106,79 zł, którą pozwana wraz z mężem miała spłacać w 98 równych ratach . Pozwana i jej mąż początkowo regularnie spłacali zaciągnięty kredyt. Poza kredytem zaciągniętym u powoda małżonkowie B. spłacali jeszcze trzy inne kredyty. Posiadali zdolność kredytową ponieważ pozwana otrzymywała około 3000 zł emerytury a jej mąż poza emeryturo w kwocie około 1400 zł jeszcze sobie dorabiał.

Mąż pozwanej spowodował jednak wypadek co skutkowało tym iż przestał dorabiać a ponadto potrzebne były środki na jego leczenie. Ta okoliczność spowodowała iż małżonkowie B. przestali wywiązywać się z ciężącego na nich zobowiązaniu terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. W związku z powyższym pismem z dnia 24.06.2016 r powód wezwał ich pod rygorem wypowiedzenia umowy do uregulowania zaległości. Ponieważ pismo to nie odniosło zamierzonego rezultatu powód wypowiedział umowę kredytu zaległości Pismem z dnia 20.01.2017 pozwana i jej mąż zostali wezwani do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego .

(umowa kredytu, (...) k-34, warunkowe wypowiedzenie umowy kredytu nr wra z dowodem awizowania k 27-33 przesądowe wezwanie do zapłaty-31 zeznania pozwanej k-79,)

Wobec braku zapłaty żądanej kwoty, w dniu 10.05.2017 stosownie do regulacji art. 95 Ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 1997 r. Nr 140 póź. 939 z późniejszymi zmianami) strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanej i jej męża .Na roszczenia powoda składają się: kwota 75174,42 zł tytułem należności głównej, kwota 1822,13 zł tytułem odsetek umownych, kwota 2498,70 zł tytułem odsetek za opóźnienie

(wyciąg z (...) Bank S.A. w W. k-24)

W dniu 1.11.2017 zmarł mąż pozwanej

Pismem z dnia 8.05.2018 roku powód ograniczył żądanie do kwoty 56864,49. odsetkami ustawowymi za opóźnienie o których mowa w art.481§ 2 kc. liczonymi od tej kwoty od dnia 24 stycznia 2018 r do dnia zapłaty w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 13.12.2018 roku do dnia zapłaty w pozostałym zaś zakresie powód cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia

(pismo powoda z dnia 8.05.2017 k-71)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty urzędowe, które stały się podstawą jego ustaleń. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez powołane do tego organy, w przepisanej formie i stanowiły dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone (por. art. 244 § 1 kpc).

Pozostałe dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie to dokumenty prywatne, które zgodnie z treścią art. 245 kpc stanowiły dowód tego, iż osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte. Sąd również uznał, że są one wiarygodne w całości. Sąd dał również wiarę zeznaniom złożonym przez pozwaną z których wynikało iż zawarł umowę kredytowa która została następnie wypowiedziana

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało iż stan faktyczny sprawy nie może budzić wątpliwości

Sąd zważył co następuje

Poza sporem pozostawać musi iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy kredytu bankowego, uregulowaną w ustawie z 29.08.1989 r. – Prawo bankowe, w tym zwłaszcza art. 69 i n. pr. bank. Zgodnie z art. Art. 69. 1. Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Fundamentalną cechą kredytu jest jego zwrotność. Nie można z góry zakładać, że kredyt lub jego określona część nie będą podlegały zwrotowi, np. w wyniku umorzenia po spełnieniu zakładanych warunków przez kredytobiorcę. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 pr. bank. i oddaje istotę umowy kredytu. Roszczenie kredytodawcy (banku) o zwrot kredytu powstaje jednak dopiero po wykorzystaniu odpowiedniej sumy kredytowej przez kredytobiorcę. Wykorzystanie takie oznacza wykonanie umowy kredytowej przez bank w postaci oddania kredytobiorcy odpowiedniej sumy kredytowej do dyspozycji kredytobiorcy. Sposób wykorzystania (tzw. akt wykorzystania) może być określony w umowie, przy czym strony mogą dokonać zmiany tego sposobu także po zawarciu umowy kredytowej. Późniejsza zmiana przeznaczenia kredytu przez strony umowy kredytowej nie oznacza bezskuteczności tej umowy ani nie zwalnia kredytobiorcy z obowiązku wykonania umowy kredytowej, tj. zwrotu sumy kredytu; kredytobiorca uprawniony jest do wcześniejszego świadczenia, tj. przedterminowej spłaty kredytu, natomiast bank nie może domagać się tego świadczenia przed upływem terminu.

O ile umowa kredytu nie stanowi inaczej, termin spłaty kredytu jest terminem zastrzeżonym na rzecz obu stron. W przypadku gdy strony ustaliły termin spłaty kredytu dłuższy niż rok, kredytobiorca może wypowiedzieć umowę z zachowaniem terminu trzymiesięcznego

Obowiązek zwrotu kredytu nie wygasa nawet w przypadku śmierci kredytobiorcy. Treść obowiązku spłaty kredytu przez spadkobierców kredytobiorcy nie ulega zmianie z mocy samej ustawy. Z chwilą śmierci kredytobiorcy nie następuje w szczególności z mocy prawa przedterminowa wymagalność wierzytelności banku o zwrot kredytu. Nie zmienia się natomiast treść zobowiązania do zwrotu kredytu. O ile umowa kredytu nie przewiduje automatycznej wymagalności całości kwoty kredytu z chwilą śmierci kredytobiorcy, spadkobiercy zobowiązani będą do zwrotu kredytu na zasadach określonych w tej umowie, tzn. z zastosowaniem umownego harmonogramu spłat.

W ocenie Sądu roszczenie powoda uznać należało za całkowicie zasadne. Poza sporem pozostawać musi iż pozwana zawarła umowę o kredyt która została następnie wypowiedziana Okoliczności tej nie kwestionowała też i sama pozwana. Podniosła jedynie zaciągnięty kredyt był ubezpieczony co w konsekwencji wpłynęło na ograniczenie przez powoda swojego zadania.

W ocenie Sądu również kwota dochodzonego roszczenia nie może budzić wątpliwości gdyż pozwana skutecznie jej nie zakwestionowała .

O kosztach należało orzec na podstawie art.102 kpc Zgodnie art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Mając na uwadze wyżej zacytowany przepis. Sąd zaniechał obciążenia powódki kosztami procesu, uznając że sprzeciwia się temu zarówno charakter sprawy jak i jej trudna sytuacja materialna i życiowa, , a dająca podstawy do wniosku, że uiszczenie kosztów procesu mogłoby przynieść uszczerbek dla koniecznego utrzymania powódki.

Poza sporem pozostawać musi iż w okresie w którym żył mąż powódki spłacała kredyt zaciągnięty u powoda. W chwili zawierania umowy kredytowej powód sprawdził zdolność kredytową pozwanej oraz jej męża i znane mu było iż poza zaciąganym kredytem pozwana i jej mąż posiadają znaczące zadłużenia w innych instytucjach kredytowych . Trudności w obsłudze kredytu udzielonego przez powoda zaczęły się wraz z pogorszeniem się stanu zdrowia męża pozwanej , a wraz z jego śmiercią uniemożliwiły całkowicie obsługę tego zobowiązania. W tym miejscu zauważyć należy iż pozwana ani na stan zdrowia męża a ni na jego zgon wpływu nie miała i zdarzeń tych nie przewidywała. Jak wynika z zeznań pozwanej otrzymuje ona na chwilę obecną świadczenie emerytalne w wysokości około 3000 zł. Na bieżąco obsługuje trzy kredyty co pochłania kwotę blisko 1650 zł miesięcznie (N. -800 zł, (...) 500 zł i (...) 320 zł) spłaca dodatkowo kartę kredytową a ponieważ mieszka sama ponosi koszty utrzymania swojego mieszkania i własnego utrzymania.

Z dużą dozą prawdopodobieństwa można natomiast założyć, iż sytuacja finansowa powoda jest nieporównywalnie lepsza, jeśli weźmie się pod uwagę wykonywany przez powoda działalność

Na koniec uwaga o charakterze ogólnym - ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 kpc ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem sądu oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012r., sygn. akt III CZ 10/12, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 września 2017 r. w sprawie IACz 1375/17).

Przemysław Okowicki

_____